

Kus Jumalat ei ole?

Üks prohveesor küsib ühe Nooma paavesti kardinaali käest, et kas ta teaks seda paika nimetada, kus Jumalat ei ole?" Kardinaal vastas: „Põrgus." Siis ütles prohveesor: „Ei, Nooma linnas ei ole tema mitte, sest tal on seal üks asemik ebat walitseja." See üle saivad kuriuurist ja isegi kardinaal südamest näerda.

Pole tarvis muretseda.

Seesama prohveesor oli ükskord kuriuuristi juures võerak. Kui muid prohveesor kaks prae-
tid pöldpüüd paberit siisse kinni mässis ja enese ette pani, ütles kuriuurist: „Härra prohveesor, teie ei pea mitte muretsema, mis teie peate fööma." — „Väga õige", ütles prohveesor, „minu ei taha ka mitte muretseda, seepärast panen ma need pöldpüüd oma taasku."

Wiina jõkk.

Mehwas räägib, et kõrtemikud olla mõnes lohas wiinale jätku juure pannud, nagu piimanehed wahesti piimale, et enam ette lööks; piimale pea-

wad teeäärejä Fraawist wet panema, aga wiinale wahesti natuke libedamat, mis mitte just Fraawist wöötta ei ole.

Ühes trahteris nägi keegi võeraste seast, et jämeda kõhuga trahteri papa suure weeämbriga alla wiina feldriisse läks. Ta arvas varsi, mis pärast wana jämbe wet feldriisse wiis, sest ta oli enne juba kuulnud, et trahtersnik pidi lange wiina ümberristitaja olema. Seepärast katkus ta kavalus, et seda tempu awalikuks teha ja hüüdis koreaga: „Tuli lahti, tuli lahti!" — „Ku? kus?" hüüdsivad kõik. Wiina feldris, wiina feldris!" vastas tema. Kõik joobisivad feldri ja nägi vaid muid igauks, kuidas trahtersnik oma ankru sarnatse kõhuga faktuti jeodawa wiina waadi otsas istus ja wiinale jätku juure pani. Jah, kust muidu juur rikkus ja suur kõht tuleb?